

гени писма не се приематъ

Огъ постояннитѣ телеграфически извѣ-
стия изъ Цариградъ и отъ свѣдѣнията, които
европейския печатъ ни допоя, веѣкий ще си
състави едно ясно понятие за положението на
работитѣ въ Турция. Въстанието въ Армения
и кланията, които дивитѣ кюрдски племена

руското покровителство и за въ бъдеще даже. При тѣзи събития, които нѣкои възнасятъ до Бога, напреднали ли сме или се намираме тамъ, отъ гдѣто сме захранали, плюсъ нѣкои безобразни черти, прибавени при нашия български характеръ. Въ вътрѣшността на държавата съществува една безредица отъ идеи и въображения и едно тържествование на егоизмътъ на нашитѣ държавни мъже, които турятъ по-горѣ егоизмътъ си и минжали дертове, отколкото задружното дѣйствие за прѣуспѣването на отечеството ни въ всеко едно отношение. Нашата интелигенция отъ исти си е създала по единъ кумиръ и прѣдъ негова олтаръ пали свѣщъ и кадитамиянъ, като въ много случаи забравя идеитѣ и идеалитѣ, само защото кумирътъ не е човѣкъ на идеитѣ или пъкъ ако е, им вѣтхи расправи съ нѣкой другъ, който е тоже човѣкъ на идеитѣ и кумиръ въ сѣщото врѣме пъкъ на друга частъ отъ интелигенцията. Има даже исти, които поддържатъ единъ умрѣлъ всѣчески дипломатъ и тиранинъ и които черпятъ отъ гробътъ му сили и идеи. Радослависти, Стоилисти, Каравелисти, Тончевисти, Цанковисти, Социалисти (като политическа партия) съединисти, лѣже-съединисти, — ето политическата каша, която ври въ вътрѣшността на България. Политическо колело, на което спидитѣ сѣ отъ министри и бивши министри, което се върти отъ волята на единъ човѣкъ и спицата дохожда на горната частъ на колелото, стига волята да пожелае, а заедно съ спицата дохожда на почетъ и властъ и една частъ отъ исти-тѣ, и винаги вътрѣшната политика е и ще бѣде нищо друго освѣнъ въртението на това политическо колело. А спицитѣ много скоро не гнижатъ, защото политическото колело много зоръ не вижда, оръ виждатъ само тѣзи спици които се намираатъ на долната частъ на колелото, а най-много главината, въ която сѣ набичени тия спици...

Въ економическо отношение ний сме пропаднали и отиваме къмъ свършенното пропаване. По причина на силната напѣтъ отъ външната конкуренция, нашето производство, особено дребното, пропада и стои въ своето дѣтишество. Износътъ, съвѣтъ незначителенъ въ сравнение съ вносътъ, прави щото нашето богатство да отива на вънъ. Митата, които се налагатъ на външнитѣ стоки, не сѣ такива, щото да могатъ да уравниватъ поне нашето производство въ цѣна съ външнитѣ стоки и външното машинно производство, което, като такова, ще бѣде винаги по-евтино отъ нашето, което въ по-голямата частъ е рѣчно. А пъкъ по причина на нашето много интересно политическо положение на Балкански полуостровъ, заобиколени отъ сѣсѣди, по-вечето враждебни, ний сме принудени да държимъ една голѣма армия, която отнима много рѣцѣ отъ производството и ги притуря къмъ расходътъ или консомацията. За желѣзници и портове се направи единъ много тежъкъ за нашето производство заемъ, и тѣзи желѣзници, за жалостъ, немогатъ да икупватъ лихвитъ на заемътъ, понеже щомъ производството е слабо, както износътъ, движението е много малко, а като така и желѣзницитѣ не работятъ.

При такова едно отъ всека страна калпаво положение, какво трѣбва ний да правимъ, за да можемъ да бѣдемъ спасени отъ злото, което ни чака? Споредъ насъ, трѣбва да се въведатъ економически реформи. Тѣзи економически реформи зависатъ отъ нашето примиряване съ Русия. Ний ако се примиримъ съ нашата освободителка, разбира се, при такива условия, които нѣма никакъ да накърнятъ народната гордостъ и народния суверинитетъ, ний ще можемъ да си пробиемъ пътъ къмъ економически реформи. Първото условие на примирението отъ наша страна трѣбва да бѣде признаването на княза и утвърждаване на неговото международно положение; слѣдъ него иде провъзгласяването на нашата независимостъ, защото срамота е въ края на 19-ий вѣкъ да стоимъ васали подъ една държава, която въ всеко отношение стои много по-долу отъ насъ и която съ своитѣ си звѣрства сирѣмъ християни-

тѣ и културнитѣ ней подвластни народи трѣбваше отъ европейскитѣ сили и отъ ученитѣ корифеи на „Институтътъ на международното право“ да бѣде изхвърлена отъ международния съюзъ като държава, която не знае държавоведство и управление на си и да го основава на хуманнитѣ начала на международното право. Подиръ окръпването ни на Българския Полуостровъ, като нация, ний ще можемъ да распуснемъ половината на нашата армия, и тѣзи рѣцѣ, които ний освободимъ, ще усилятъ производството и държавнитѣ финанси.

Слѣдъ това иде економическата реформа, именно протективната тарифа, споредъ която ний, като малко изнаедемъ, ще можемъ да налагаме мита на външнитѣ стоки, които и ний произвеждаме и по тѣкъвъ начинъ ще можемъ да уравнимъ цѣната на външното и нетрайното съ вътрѣшното и трайното. Тѣзи стоки, които не можемъ да произвеждаме, можемъ да ги пуцаме съ едно незначително мито, само и само за това, защото не ги произвеждаме.

Ето въ краицѣ нашето много подигравано русофиство. Прѣдъ видъ на тѣзи наши братски връзки, задължения крѣвни и плюсъ тѣзи економически блага ний искаме отъ сърдце примирението съ Русия, за това сме ний русофили, затова не можемъ да бѣдемъ съ други, освѣнъ съ тѣзи, които сѣ истински русофили. Щомъ примирението ни съ Русия, иска накарпване на Народната гордостъ и на народния суверинитетъ, какво трѣбва да правимъ, може би, ще бѣдемъ запитани. Щомъ ний направимъ всички усилия да се примиримъ съ нашата освободителка и тя пакъ ни рита, а не иска нашето приятелство, намъ не остава нищо друго, освѣнъ да прибѣгнемъ къмъ спечелването на това, което естественното право и народнитѣ граници ни диктуватъ да спечелимъ. По-добъръ ли е единъ народъ да съществува, като унищожаватъ традициитѣ си и минжалата слава, или да се впусне въ такава една авантюра, която, може би, ще накара да пламне огнѣтъ въ цѣла Европа. Да се играе съ сѣдбата на единъ народъ, на една държава е нѣщо непрѣпорѣчително за всички. Да тласнешъ единъ народъ въ война съ другъ единъ, само защото кефътъ на единъ монархъ го изисква, безъ да има голѣма обида, нанесена на държавната честъ, е глупаво; но пъкъ да съществува като народъ и никой да не те зачита и всекий да те газе, такова едно политическо съществуване е едно отъ най-глупавитѣ и въ такъвъ случай или трѣбва да му се тури край, или съ оръжие да бѣде поставено на онази стѣпенъ, гдѣто да бѣде то зачитано, като едно независимо съществуване.

Ний държимъ една много голѣма войска, защото всичкитѣ държави въ Европа, както и нашитѣ сѣсѣди, държатъ и поддържатъ такива. Ний поддържа такава една войска и сѣ нежъ за сега не можемъ нищо да направимъ, защото ако посѣгнемъ на независимостъ, силитѣ ще испратятъ една окупация, които, ще ни нанесе голѣма обида, а, друго, ний, като виновни въ очитѣ на силитѣ, ще бѣдемъ принудени да платимъ всичкитѣ разноси за окупацията. Ако ли пъкъ посѣгнемъ на разширяване нашитѣ граници и търсението на националитѣ, ний ще прѣдизвикаме една война, която ще бѣде ялова, както бѣше и Сърбско-Българската, само и само, защото ний бѣхме въ правото си; защото нѣмахме задъ сѣбе си приятелството и оръжието на Велика Русия. Всички, мислѣ, знаемъ приятелството на Австрия въ този случай: „Не дѣйте вече напредъ, защото ще сѣбичнете Австрийска войска“. Такива бѣхъ думитѣ, казани отъ Кевенхюлера и диктувани отъ доброжелателството на Австрия.

Най-умното дѣйствие на единъ народъ е да исчерпи всички разумни и умѣрени сѣдства, за да спечели едно свое право. Наше право е да бѣдемъ независима и самостоятелна държава; доста вече да търпимъ този позоръ, да бѣдемъ васали на една полудива държава, която въ своето управление нѣма нито капка отъ хуманностъ и справедливостъ. Нашитѣ братия въ Македония и Одринско се колятъ и истезаватъ, нашитѣ братия въ тази нещастна страна сѣ лишени отъ свещен-

ното право „Свободата“, а ний съ нашата бѣдоносна и увѣчана съ слава армия не жемъ да се притечемъ на помощъ! Защо? щото не можемъ, защото нѣмаме задъ се си приятелството на силната и братската дѣжава Русия, и защото, благодарение на приятелството на Австрия, ний сме длѣжни опаднемъ економически и да отворимъ и очитѣ нейния пътъ къмъ Солунъ, и още щото сме вътрѣшно растроени, и защото между насъ се намиратъ патриоти, които въ вѣтхитѣ си да казватъ на европейския свѣтъ, че правителството усиляло еди-кой-си полъве на еди-кой-си граница и че еди-кой-си везия е мобилизирана. Хвала на такива народолюбци и патриоти! Да бѣхъ въ Франция, цѣхъ да испитатъ участъта на Дрейфуса.

Тѣзи ни сѣждения, мислимъ, ще ни опридажатъ, че ний сме русофили. Ний мислимъ, че за искриването къмъ единъ добъръ крѣпна политическа криза, прѣбва да се примиримъ съ нашата Освободителка, разбира се, на условия, които нѣма да накърнятъ нашитѣ традиции, нашата народна гордостъ и суверинитетъ. Всички наши исти и тѣхнитѣ мири трѣбва да оставятъ на страна своите измъ и минжали дертове, да се съединятъ и согласено да кажатъ по примѣра на прочути ораторъ и прѣдседател на Народното Собрание въ врѣме на Френската революция, който каза: *Perisse mon non et ma memoire, pourvu que la France soit libre*, нѣка излезе ния егоизмъ, само България нѣка бѣде свободна.

Откритото писмо на г. Д. Цанкова къмъ Народнитѣ Прѣдставители на VIII-то Обикн. Народ. Собрание.

Въ минжлий брой ний помѣнихме за твое писмо на г. Д. Цанкова и се обѣцахме да поговоримъ по него, което правимъ сега.

Въ това си писмо, г. Д. Цанковъ най-първо изказва съжаление, гдѣто минжалата год. сѣ 18-ий Май, когато поискалъ да се върне въ България, не билъ на частъ пуснатъ, а послѣ, благодарение на Народното Прѣдставителство. По той поводъ дава своето утѣшение за „всички тия неправди първо, гдѣто поне народнитѣ прѣдставители не се показвали тѣх жестоки като властитѣ, та прѣвечко, че нѣкои се държатъ още далечъ отъ отечеството си, поне на по-голямата частъ отъ бившитѣ емигранти се е дало възможностъ да се завърнатъ по огнищата си; и второ, нравственото удовлетворение, което г. Цанковъ дочакалъ да види въстрѣстването на ония народни идеали, и служението на които той посветилъ послѣднитѣ години отъ животътъ си. Той си исповѣдва, че за него не може да има по-голямо нравствено удовлетворение отъ това, гдѣто и Трина и Народното Прѣдставителство, па даже и правителството пригржатъ и официално проповѣдватъ тия най-горѣщи народни желания.

„Ако азъ попросихъ народния вотъ и пожелахъ да понадиъ, казва той — въ моята прѣклонна възраст, въ вапата сѣдба, въ свѣщенната ограда на Народното Собрание, бѣдѣте увѣрени че то никакъ не бѣше съ цѣлъ за да свалямъ или дигамъ правителства, което нѣщо още минжалата година не еднократно и публично заявихъ. Главната ми цѣлъ за това бѣше, че тѣй като настоящето Народно Собрание, дошло подиръ осемгодишния подтиснителски режимъ, имаше и има за задача не само да законодателствува, но още и главно да въстанови сношенията ни съ Русия и да въведе отечеството ни въ нормалния пътъ на неговото развитие, азъ пожелахъ въ заходжането на своята политическа дѣятелностъ да посветя на това дѣло полувѣковната си опасностъ по народнитѣ ни работи“.

Обаче тѣй като жестоката сѣдба му е отказала това удовлетствие и тая възможностъ, той е съгласенъ за свой дѣлъгъ да отпрати чрѣвъ стиритото си писмо своитѣ възгледи по въпроситѣ, които съставляватъ основата на настоящата криза и да пожелае щото не само народнитѣ прѣдставители, но и цѣлата наша интелигенция хладнокрѣвно и безпристрастно да се занимае съ въпроситѣ, които той подига въ писмото си.

Прѣди да ветжимъ въ сѣщността на работата, той припомня два принципа, „върху които всекий политикъ трѣбва да гради дѣлата си, ако иска да бѣдѣтъ тѣ трайни и плодотворни, а именно:“

а) Пѣмненитѣ и религиозни връзки и чувствата на признателностъ, които сблизаватъ два народа, не се разрушаватъ чрѣвъ тероръ, насилие, лѣжа и изамама; защото политиката, навяначието на която е да регулира животътъ на единъ народъ, не може да прѣнебрѣгва чувствата му, които сѣ частъ отъ неговото сѣщество;

б) Не е дадено на малкитѣ народи, какъвто е българскиятъ, да възпрѣпятелствуватъ на Великитѣ Силъ, да иматъ своята сфера на влияние вънъ отъ гра-

Цариградъ, 3 того. Точни свѣдѣния по събитията въ Марашекскій санджакъ липсватъ, тъй като тамъ нѣма консулства. По утвърява се слуха, че турскія гарнизонъ въ Зейтуунъ капитуларалъ, Арменцитѣ държатъ гарнизона, като заложници, които ще исколъжатъ въ случай че бѣждатъ нападатъ отъ турскитѣ войски и не бѣждатъ амнистирани отъ тяхъ послѣднитѣ. Не се потвърдява слуха, че Мустафа Паша пристигналъ съ 12 баталиона и обсадилъ Зейтуунъ. Работата изглежда много мѣчна,

понеже арменците били добри въоръжени и разполагали даже и с два тона. Тия последните дни нападнали и ограбили турските мѣстности Качанъ, Кючтепъ, Чукуржаръ, Ферахъ, Бечли и други. — Говори се за предстояще промѣнение на четирма влиятелни придворни чиновници, между които и първия камергеръ. Неподтвърждава се слуха за обявяване, искающа конститутция. Вчера намѣрихъ въ Юскюдаръ едно обявление, извѣстяюще за ново кланье на християните; слухове циркулиратъ за предстоящи демонстрации, заговори и покушения отъ страна на младо-турците. Широкия размѣръ на шпионството прѣдупрѣждава изпълнението на тия проекти, обаче констатирано е, че шпионите прѣдизвикватъ нарочно хората да говорятъ върху промѣнеността на правителството или други прѣдмѣти, отъ което послѣдватъ многобройни арестувания. Заповѣдите за мобилизиране прѣтърпѣха измѣнения. Така, напримѣръ, сѣ биле свикани всичките редишни батальони, които сѣ 128, на 4-ти и 5-ий корпуси. Споредъ официални извѣстия мобилизацията върви бързо. По-вече отъ половината войници пристигнали вече; пѣшкий батальонъ ще бѣде отъ 600 души; всички редишки батальони образуватъ единъ корпусъ отъ 75000 души. — Австро-унгарски корабъ „Училище“, „Себанико“, и Италиански авизо „Архимедъ“ ще дойдатъ тукъ като втори стасионери. — Българци отъ Малагата, пристигнали изъ Ванъ, разсѣли на австрийски консулъ, че слуха за убиване католически свещеници не се потвърждава.

Виена с. д. Политически кореспондентъ съобщава изъ Цариградъ, че въ дипломатическите кръгове тамъ взелъ да прѣодолява мнѣнието, че трѣбва да се даде на портата време да турп въ изпълнение рѣшените мѣрки и послѣ да се види дали сѣ тѣ способни да гарантиратъ тишината и редътъ. Цѣлата на свѣщанията на посланиците била едно размѣнение на взглядове върху положението.

София, 7 того. Отъ снощи насамъ се поддържа слуха, че Султана е билъ отровенъ. Мнозина прибавятъ, че балканска агенция била получила една депеша по този прѣдметъ, която е била задържана. Балканската агенция заявява изрично, че не е получавала отъ Цариградъ никаква депеша, която да не е била обнародвана, а при това: че тази свѣрина е получена тукъ депеша, съ която Негово Высочество Султана Абдул Хамидъ сърада сърдечно на българския князь за благополучното събитие съ дома му.

Цариградъ, с. д. Испращането на ескадрите ускори и направи по-цѣлесобразни мѣрките за умиротворение на Анадола. Ако това впечатление се поддържа, може да се очакватъ резултати. Най-главните точки сѣ: покоряването на кюрдите и размѣстването на жандармерията, която на всѣкъдѣ е била компрометирана. Тази нощъ двама въоръжени царски войници, които угрозавали минавателите, бидохъ арестувани. Велѣдствие многобройните арестувания и строги полицейски пазори турски комитетъ билъ обезсърченъ и рѣшенъ да ограничи своите проекти. Въ всичките провинции уволнението на арменските чиновници ставало въ голѣмъ размѣръ.

Виена, 7 того. Относително задружното дѣйствие на силите въ истокъ съобщаватъ изъ Римъ на „Найе-Фрайе Пресе“, че на последната минута Русия заявила, че не може да приеме прѣдложенията на Голуховский. Причините на този отказъ сѣ неизвестни, както е още неизвестно дали той е вече окончателенъ. Види се обаче че прѣдпазительността на Германия е способствувала на това. Обаче единъ удовлетворителенъ исходъ не изглежда още невъзможенъ. Велѣдствия тия декларации на Г-на Влангале вчера Италиански Министерски свѣтъ се събралъ на заседание. Въ разрѣзъ съ тия свѣдения „Френдебладъ“ констатира, че Русия държала много на задружното дѣйствие на силите. Русия приела по принципъ устояването на стасионери въ Цариградъ и имало вече распорѣждане за испращане тамъ още единъ руски стасионеръ. Русия признава, че испращането ескадрите е една прѣдпазительна мѣрка, която взема вече да пропавежда въ Цариградъ своя полезенъ ефектъ, и ъзъ удобрява; слѣдователно Русия въ сѣщностъ върви по сѣщия пътъ съ другите сили, като хармонизира съ тѣхъ по принципъ и прѣдъ видъ, че колкото нежъ никоя друга сила не е искавала така настоятелно желанието за едно дѣйствие, което да прѣкрати по-скоро смутите въ Анадола.

Въ тази смисълъ Русския кабинетъ прие по най-лояленъ начинъ прѣдложенията на Австро-Унгария и разполагане е имало само върху начина на дѣйствието. Австро-Унгария върва, че посланиците въ Цариградъ трѣбва да иматъ разрѣшение, щото въ случай на неминуема опасностъ, да могатъ да взиматъ незабавно нужните мѣрки по взаимно споразумѣние. Русия пъкъ била на мнѣние, че не трѣбва да се дава толкова обширни права на посланиците и че нужно е винаги прѣдварително споразумѣние на кабинетите. Споредъ свѣдѣнията на „Политически Кореспондентъ“ изъ Цариградъ, крайното благоприятно впечатление произвело тамъ извѣстието за еднодушното съгласие на силите и за испращането на ескадрите, както въ християнските тѣ сѣщо и въ турските кръгове; това извѣстие има още резултатъ по дѣятелното приспособление на обуздателните мѣрки въ Анадола и распорѣждането за взаимане прѣдпазительни мѣрки въ Ц-радъ, гдѣто почти еднодушното мнѣние на

дипломатическите кръгове, е че ако сегашния духъ се поддържа, портата може още да въстанови нормалното положение.

Лондонъ, с. д. Рейтеръ съобщава изъ Цариградъ: велѣдствие послѣдното кланье въ Карпутъ кюрдите изцѣрво нападнали градътъ отъ къмъ една само страна и бидохъ отблъзнати. Разявени отъ несполука, тѣ нападнали отъ друга страна, гдѣто се намирала Американската миссия, ограбили града подъ защитата и покровителството на самите войски. Прѣзъ нощта запалили Американската миссия. Числото на смъртните е много голѣмо. Единъ смутъ на фанатизирани жители отъ Кушъ биде обузданъ отъ властѣта. Имало е само 6 убити и 40 ранени. Бързите распорѣждания на мутесарифина, който въ този случай показалъ голѣма лична дързостъ, прѣдупрѣди понататашно проливане на кръвъ. Поведението на войските бѣше коректно. На всѣкъдѣ изъ Мала-Азия чиновниците се стараятъ да турятъ край на кланьята. — Единъ английски воененъ корабъ получи заповѣдъ да отиде въ Александрия, гдѣто се очаква и американския броненосецъ „Санъ Франциско“.

Цариградъ, 11 того споредъ телеграма отъ аданския валия. Събраните въ селото Чокнесерменъ, благодарение старанията на Сабитъ-паша, се покорили, помиренето се извършило тържествено. Въ Песемата, стабулко прѣдградие, сѣ намѣрени бунтовнически обявления; обѣщано е възнаграждение за откриване автора имъ. Вчера, велѣдствие прѣвѣличени слухове, нѣколко магазини въ бизиетна бѣхъ затворени. Слуха, че днесъ всичките магазини ще бѣждатъ затворени, не се потвърдилъ. Противъ арменците все се чуватъ още заплашвания, особено отъ страна на долната класа; въобще турското население е въоръжено. Велѣдствие раздразнение духоветъ и нѣкои малки безредици въ Самсунъ, руския корабъ, които до сега стоеше до Требизондъ, получи заповѣдъ да защити руските подданици въ случай на нужда. Свѣщанията на посланиците установили пълно съгласие относително поведението що ще трѣбва да се държи за сега. Искането за разрѣшение минаване прѣзъ Дарданелите на вторите стасионери станѣли отъ страна на всички посланици, но заповѣдта за идването на тия стасионери ще се даде когато обстоятелствата го изискатъ. Тукъ се слѣди съ голѣмъ интересъ изпълнението на турските мѣрки и владѣе твърдото мнѣние, че умиротворението на страната ще може да се постигне ако слѣдъ официални наставления не се даватъ, както по-напрѣдъ ставаше. Други тайни, които да отминаятъ по-първите. Въ нѣкои власти свѣга, който взе да пада, улеснява умиротворението по сѣщеврѣженно увеличава мизерното положение на населението.

Лондонъ, с. д. На „Таймсъ“ съобщаватъ отъ Одеса, че черноморската флота, която била вече отстранена отъ служба за прѣзъ зимата, получила заповѣдъ да влѣзе пакъ въ активна служба.

Войските отъ одеския воененъ окръгъ получили заповѣдъ да се държатъ готови за активна служба.

Виена, с. д. „Политически кореспондентъ“ съобщава отъ Цариградъ, че вътрѣшнѣ възраженията на Солунския валия, сѣракерата заповѣда испращането въ Бейрутъ и за Херанъ на четирѣ батальона редици и три батальона активна войска.

Останжалите въ Македония и Албания 61 активни батальона и 4 редишки се считатъ за достатъчни.

Цариградъ, 12 того. Въ Правителствените кръгове увѣряватъ, че Портата рѣшила да отговори на искането за замиване на втори стасионери, че тѣ, прѣдъ видъ Парижкия договоръ, признава на силите това право, но ги моли да не го упражняватъ поне за сега, тѣй като идването на втори стасионери въ Цариградъ би могло да насърчи безмирничите арменци а да докарватъ прѣдизвиквания отъ тѣхна страна. Портата гарантира за пълната и свѣршената безопасностъ на чужденците и въобще навсичките християни. Четирмата посланици имѣющѣ консули въ Ерзерумъ направили усѣни оправдания на Портата велѣдствие рапортиче на консулите, които твърдили, че нападателите не биле арменците. Посланиците прибавили, че отъ това може да се заключи, че и по другите мѣста арменците сѣ били нападени отъ турците.

Втория Австро-унгарски стасионеръ се очаква тия дни. Другите стасионери ще пристигнатъ единъ по единъ, за да не се помисли че се прави демонстрация. Портата поиска съгласието на английското правителство за назначението Турханъ паша за посланикъ въ Лондонъ. Увѣряватъ, че въ Илдиъ серпозно се вървало, че Кючукъ Сандъ паша ще бѣде пакъ назначенъ за великъ везиръ.

Парижъ, с. д. Хавазъ казва, че разни вѣстници мислятъ, че реформите съставляватъ една привилегия само за арменците, но това не било вѣрно, защото свѣтитъ на силите биле въ смисълъ на много по-широко приспособление на тия реформи.

Петербургъ, с. д. Прѣдъ видъ, че здравственото положение на Царицата и на великата княгиня Олга е свѣршено удовлетворително, обнародването на бюлетините се прѣкратява. Програмата за кръщаването на великата княгиня Олга изброява Кръстници: вдовцата императрица Мария Федоровна, Кралица Викторина, императрица Фридрихъ, Гръцката Кралица, Данския Кралъ, великий Херцогъ и великий Князь Владимиръ.

Лондонъ, с. д. Споредъ една депеша на Рей-

теръ изъ Цариградъ: извѣстието че султана билъ подписалъ вече ирадето за замиването на вторите стасионери е прѣждевременно. Французския посланикъ поиска позволение за канонерата „Фануконъ“ а английскиятъ за канонерата „Грайонъ“.

Атина, с. д. Турския министъръ се билъ временно уволненъ по незавѣстни причини и това прѣдизвика всеобщо оудване. Той получилъ заповѣдъ да се завърне незабавно въ Цариградъ. Денеша отъ Критъ на вѣстникъ „Асти“ съобщава за съгласието между турските войски и членовите отъ революционерния комитетъ. Десетини войници и нѣколко вѣстаници убити или ранени. Демиъ бей, Герералии консулъ въ Будапеща, е назначенъ министъръ въ Атина.

Виена 14 того. Австроунгарски пратеникъ въ София, Баронъ Калъ, е приетъ вчера отъ императора. Паскоро ще трѣгне за София и поема воденето дѣлата идущата седмица.

Цариградъ, с. д. Увѣряватъ, че сега всички посланици искатъ минаването на втори стасионери и не се съмняватъ, че Портата ще даде разрѣшение. Консулските рапорти даватъ подробности върху прѣдизвиките безредици, но не спомѣнуватъ нови. Консулите въ Ванъ и други мѣста считатъ още опасно положението и расположението на духоветъ. Още нищо не е направено за потушение въстанието въ Еменъ (Арабия). Недостатъчни сѣ нахождатъ: сѣ тамъ 32 батальона и 8 батареи; ще се пратятъ войски отъ други корпуси.

Лондонъ, с. д. Рейтеръ съобщава изъ Берлинъ: Никакво още прѣдложение за конференция относително источните работи. Нампратъ, че нѣма материална основа, оправдающа подобна конференция.

Руските кроазири „Рюрикъ“ и „Дмитрий Донской“ трѣгнали отъ Пордемутъ за Брестъ и отъ тамъ по сѣрѣземното море за Владивостокъ.

Адмирала и офицерите показали благодарение за сѣрдечния приемъ отъ страна на английските власти.

Петербургъ, 15 того. Кръщаването Велика Княгиня Олга станѣ вчера въ Царское село. Присѣствувалъ дѣтѣ крѣстници, и Императрица Мария, Великия Князь Владимиръ и другите членове на Императорско семейство. Дворца и града бѣхъ окичени съ флагове; вечерята освѣтление.

Парижъ, с. д. Александръ Дюма умрѣлъ въ Моли, на 7 ч. 45 м. вечерта, заобиколенъ отъ семейството си. Последните му минути бѣхъ спокойни.

Лондонъ, с. д. Рейтеръ съобщава изъ Цариградъ: че министрътъ Тенфикъ посѣти вчера посланиците Карри и събщи разрѣшенето, че минаването втори стасионери ще бѣде дадено. — „Daily News“ съобщава изъ Одеса, че Генералъ Шереметевъ, командиръ на кавказката войска, е повиканъ внезапно въ Петербургъ, въ което повикване общественното мнѣние въ Тифлисъ вижда сходство съ положението и угрожащото поведение на кюрдите.

Цариградъ, с. д. Пълно съгласие между посланиците относително възраженията на портата за приетите втори стасионери. Върва се че сѣщо съгласие владѣе между кабинетите по поводъ това искане, наложено отъ конвенционното право.

Брестъ, с. д. Руската ескадра отъ „Рюрикъ“ „Дмитрий Донской“ и канонерката „Грозный“, влѣзе въ пристанището, размѣляюща обикновенни поздравления.

Въ обявлението на Шумн. Благотворително Дружество „Благодѣтель“, обнародвано въ минжля брой на „Защита“ се вмѣжжла слѣдущата погрѣшка: № № 673 и 2556 не печелатъ по 5 левъ, а № № 973 и 2566.

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ половина воденица съ три камѣка, състояща отъ 5 етаи, единъ дамъ съ 3 отдѣления и градина, находяща се на рѣката Камчия, между селата Злокученъ и Кжнлово, бивше притежание на Бойчо Т. Войчовъ.

За споразумѣние до: Доси В. Кжрджиевъ, въ Шумень.

(4—2)

Продава се

или се дава подъ наемъ

Кжщата на Д-ръ Вознесенский, който се намира въ гр. Шумень, близу до новостроящите се казарми за крѣпостния батальонъ.

Интересующите се могатъ да се отнесатъ за споразумѣние до печатницата „Искра“.

(3—1)

Ако искате да носите едни галоши дѣтѣ виши заповѣдайте въ магазинътъ на С. Герчевъ, улица Куширека и св земѣте отъ истинските Руски галоши, отъ Фабриката на Руско-Американското Дружество, въ Петербургъ, дѣто ще ги намѣрите съ много по-ниски цѣни отъ всѣкакви други галоши. Внимавайте на трижгланата марка. Единствени прѣдставители за Шумень:

С. Герчевъ.

П. П. Въ магазинътъ се намира: Руски чай Попповъ, каручки за дѣца, които ставатъ и на люлка, мъжки и дамски калпаки и други разни модни работи.

(3—1)